

אין עוד אנשים כמוך / בן ומיכל רזניק

אבנר דיין, אני אומר לעצמי את השם שלך ולא תופס שבחג השבועות הקרוב, שהפך להיות המפגש הקבוע שלנו בשנים האחרונות, בפינה, ליד חבילות החציר, היית מחבק אותי חזק ושואל: "מה איתך ילד...". ואז כמובן מחלק לי סטירה טובה ואומר: "זה בטוח מגיע לך, אני פשוט עוד לא יודע על מה...". ואז שוב הייתי מחבק אותך, ככה כל שנה ושנה...

לא אשכח את הפגישה הראשונה שלנו, לפני למעלה מ-30 שנה. אני, ילד בעייתי קלות, בלשון המעטה... ואבא אומר לי – "אולי תבוא לעבוד במפעל, מקום שיש בו מלגזות, טרקטור, ובסוף היום נעשה סיבוב...". בתגובה לאבא אני עונה: "אני למפעל לא מתקרב - רק למוסך!!!". אבא הבטיח לדבר עם אבנר ולראות מה עושים.

לאחר מספר ימים אני מתייצב במוסך ברגליים רועדות. אתה, במבט אבהי, אומר לי: אבא דיבר איתי. מוציא גליל נייר שיוף ושולח אותי לג'ון דיר של המטעים להתחיל לשייף ולהכין לצבע... לאט לאט חוזרים כל אנשי המוסך, דודו מוסא, ניר האגדה שוק, יוסי החשמלאי האיש ומכנס העבודה הקצר... ואני, כולו ילד בן 12 בין כל הגדולים. אתה, כמו אבא, מלמד איך לרתך, לצבוע, לעשות טיפול, לתקן פנצ'ר, לנקות את המוסך, לשטוף כלים בפינת קפה... מה לא.

לימים הגיע עומר (עומקה) ונמרוד (קלץ) ואז בכלל נהייתה חגיגה: שטח אש 105 עם הטרקטורונים, ארגון מרוצי ראלי עין השופט, שנהיה מותג... מסיבות יום ההולדת שלך במוסך, אליהן באו מכל קצוות הארץ, כל השימשנים (סלנג ל"גיבורים"...), חקלאים מסוקסים, מכונאים, וגם אנשי ספר ואקדמיה, שהבינו שמה שיש לך בידיים ובראש - הם לא ילמדו גם בעוד עשרה גלגולים. אבנר, אתה הקדמת את זמנך כמעט בכל דבר.

לימים, נולדה בתי הראשונה, בליל חמישי. ביום שישי בצהריים, בזמן שאין ביקורים אצל היולדות, אשתי מספרת שלפתע היא שמה לב לצל גדול בדלת החדר, וכל מה שראתה היה זר ענק של פרחי ציפור גן עדן... ואז, איש ענק ומזוקן עטף אותה בחיבוק אבהי ואמר לה: אני אוהב אתכם. איחל מזל טוב, נתן נשיקה בלחי ויצא.

כמה שנים לאחר מכן כאשר קנינו את ביתנו, השיח הראשון ששתלנו בכניסה היה של ציפור גן עדן, כדי שכל כניסה ויציאה מהדלת נזכור אותך.

ביום שני בתי הגדולה התגייסה לצבא, בשעה טובה. בשיא ההתרגשות חזרנו הביתה. פרחים רבים פורחים זקופים על שיח ציפור גן העדן, אך פרח אחד היה שמוט, נוגע באריחי הרצפה. לא ייחסנו לזה חשיבות עד שאבא התקשר לאחר מספר שעות והודיע לנו על פטירתך. חשנו צביטה גדולה בלב. דמעות זלגו מעיני.

איך מסכמים איש כל כך מיוחד, מוכשר, רב פעלים שכמותך. יש לי עוד אלפי סיפורים על אבני הדרך המשותפות שלנו. מגע ידיך לעולם יישאר בעין השופט. האיש שקודם כל עושה ואחריו המבול. אין עוד אנשים כמוך. נוח על משכבך בשלום, אבא, סבא, מורה, מנטור, מחנך, אמן, מכונאי.